

Měsíčník EU aktualit

číslo 36,
září 2006

strana 3	Sbližování cen automobilů v EU postupuje pomalu
strana 4	Srbsko bude připraveno na vstup do Unie v roce 2012
strana 6	Bružura k projektům řešeným v rámci INTERREG IIIC
strana 10	Téma měsíce:
Volný pohyb pracovníků v EU a princip rovného zacházení
strana 15	Země pod lupou:
Malta

EU OFFICE

Česká spořitelna, a.s.
Poláčkova 1976/2
140 00 Praha 4
tel.: +420 261 073 308
fax: +420 261 073 004
EU_office@csas.cz
<http://www.csas.cz/eu>

Petr Zahradník
manažer EU Office
+420 261 073 019
pzahradnik@csas.cz

Jan Jedlička
+420 261 073 484
jjedlicka@csas.cz

Alena Smolíková
+420 261 073 308
asmolikova@csas.cz

pod záštitou p. Pavla Kysilky
člena představenstva České spořitelny

Vážení čtenáři,

léto pomalu končí a podzim v evropském integračním dění pozvolna nabírá obrátěk. Evropské instituce se začínají pomalu probouzet po srpnové dovolené a procedury a systémy jejich fungování se začínají zahřívat.

Až budou za pár týdnů zahřátý na skutečnou provozní teplotu, bude se to v mnoha ohledech dotýkat i nás v České republice – nás, občanů této země jako celku; ale i zodpovědných osob na úrovni vládních a regionálních autorit a v důsledku i velkého množství potenciálních řešitelů projektů podporovaných fondy EU v příštím programovacím období. Důležitost blížícího se podzimu pro tento účel je dána zejména tím, že právě v jeho průběhu budou finišovat práce na završení všech potřebných nástrojů, aby naše účast při využívání fondů EU byla efektivní.

Obsahem těchto příprav není „pouze“ zdroj více než 20 nových operačních programů regionálního, tematického, teritoriálního a podpůrného charakteru. Jejich obsahem je i finální obhajoba na úrovni Evropské komise a finální fáze jejich uvedení do provozu v průběhu příštího roku. Důležité však při této obhajobě je nejenom připravit do důsledků a nejmenších funkčních detailů jednotlivý operační program, ale současně vnímat programy jako systém, jako komplex řešení strukturální a kohezní politiky a její aplikace v České republice v celku.

Tuto záležitost lze patrně považovat za klíčovou výzvu pro nadcházející týden a měsíce. K těm dalším – alespoň z pohledu České republiky – nesporně patří i stanovení „evropských“ priorit právě nastoupivší vlády – vůči předsednictví orgánům EU v roce 2009, vůči euro, vůči informačním tokům mezi EU a Českou republikou a jejími občany.

Samotný srpnový vývoj však tolik výzev nepřinesl. Přinesl však velmi pečlivě přípravy na události, které rovněž v průběhu podzimu vypuknou na plný plyn. Dalším vývojem projde směrnice o službách, o níž mají především liberálnější země poněkud jiné představy, než jim ukazuje stávající návrh. Rozpočet EU na rok 2007, vycházející z rámce nové finanční perspektivy, jež odstartuje právě tímto rokem, bude rovněž bouřlivě vyjednáván na kolbišti mnoha protichůdných názorů, směrů či zájmů. Jedním ze zlatých bodů podzimního programu dění v EU pak bude projednávání otázky jejího dalšího rozšíření; předmětem však nebude pouze hlavní bod, tedy zvážení přijetí Rumunska a Bulharska, ale i body další, jimž bude zřejmě vévodit posouzení turecké zprávy o pokroku v připravenosti na dlouhodobé cestě do Unie.

Předložené menu naznačilo, že zájemce o dění v Evropské unii v průběhu následujících týdnů a měsíců rozhodně nebude užírat nuda. Na omezený rozsah této stránky se navíc nepodařilo vtěsnat menu v kompletní podobě; spoustu dalších událostí pak lze jen obtížně předpokládat. Můžeme Vám nicméně slíbit, že o všech podstatných očekávaných i nepředvídatelných akcích, které evropské integrační dění přinese, se dočtete na stránkách našeho Měsíčníku EU aktualit.

Příjemný přechod z léta do podzimu a mnoho plodných úvah nad tím, kam to ta Evropská unie spěje, Vám přeje

Petr Zahradník

Projekt byl uskutečněn za finanční podpory Úřadu vlády ČR v rámci realizace Koncepce informování o evropských záležitostech v ČR

Eurokop.cz
Eurofon 800 200 200
Eurocentra

Za podpory Odboru
pro informování o evropských
záležitostech Úřadu vlády ČR

Evropská komise podpořila návrh obchodního komisaře Petera Mandelsona na zavedení antidumpingových cel na dovoz kožené obuvi z Číny a Vietnamu. Konečné slovo ale budou mít členské státy, když řada z nich s tímto protekcionistickým opatřením nesouhlasí. Pravidelná pololetní zpráva prokázala, že v dlouhodobém horizontu se ceny automobilů v jednotlivých státech EU sblížují. Hlavní zásluhu na rozdílné výši celkových cen mají odlišné sazby daně z přidané hodnoty.

ZAHRANIČNÍ POLITIKA

Komise navrhla cla na obuv z Číny a Vietnamu

Evropská komise přijala návrh komisaře pro obchod Petera Mandelsona na **zavedení antidumpingových cel na dovoz obuvi z Číny a Vietnamu** i po 6. říjnu, kdy vyprší provizorní cla z dubna letošního roku. Dovážená kožená obuv by měla být zatížena clem 16,5 % v případě čínské produkce, resp. 10 % v případě obuvi z Vietnamu až po dobu následujících pěti let. Důvodem je přesvědčení Komise, že vývozy čínské a vietnamské obuvi na trhy EU jsou podporovány skrytými subvencemi a nekalou státní pomocí tamějšímu kožedělnému sektoru. Cla by se neměla aplikovat na dětskou obuv a speciální sportovní obuv.

Rozhodnutí o jejich zavedení je ale nyní v rukou členských států a není vůbec jisté. Již začátkem srpna je většinou hlasů experti národních států zamítli. Toto hlasování však mělo pouze nezávazný poradní charakter, závazné stanovisko budou muset vyslovit ministři členských států v Radě EU na zasedání v září, a to prostou většinou hlasů. Jak naznačila volba expertů, **členské státy jsou v otázce zavedení ochranných nástrojů vůči Číně a Vietnamu rozděleny**. Zejména jižní státy v čele s Itálií, které mají silnou tradici obuvnického průmyslu, požadují zásadní ochranu před dovozem levných bot z Asie a odmítají i bezcelní kvótu. Liberálně zaměřené státy typu Velké Británie a Švédska jsou naopak příznivci úplného odbourání cel, neboť se obávají zvýšení cenové hladiny pro spotřebitele.

Podle údajů Eurostatu vzrostl **dovoz obuvi z Číny v roce 2005 proti předchozímu roku o 450 %**, dovozy z Vietnamu se díky silné čínské konkurenci téměř nezměnily.

<http://www.europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/06/315>

JEDNOTNÝ VNITŘNÍ TRH

Pohyb osob se pozvolna otevírá: naposledy zásluhou Itálie

Jedno z nejcitlivěji posuzovaných opatření v nových členských zemích EU, a sice to o přechodných restrikcích týkajících se volného pohybu pracovníků mezi novými a starými členskými zeměmi, se v praxi stále více **změkčuje ve prospěch osob z nových členských zemí**.

Na konci července přijala Itálie – dosud považovaná za zemi spíše striktněji bránící svůj pracovní trh – rozhodnutí ukončit toto přechodné opatření, jež chrání domácí pracovní trh před vstupem pracovníků z osmi nových členských zemí.

Toto opatření bylo přijato poměrně velmi krátce po příchodu nové středolevé italské vlády vedené bývalým předsedou

Evropské komise Romanem Prodim. **Itálie tak rozšířila počet „starých“ členských zemí**, jež učinily průlom v aplikaci tohoto pravidla na osm.

Toto rozhodnutí je zcela opačného směru, než ještě **nedávný výrok Prodiho předchůdce Berlusconiho** o tom, že ochranná opatření budou ponechána až do roku 2009.

Z hlediska přístupu zemí EU-15 k tomuto tématu můžeme identifikovat rozdílné postupy: **Velká Británie, Irsko a Švédsko** neuplatňovaly restriktivní opatření vůči osobám z nových členských zemí vůbec a své trhy práce otevřely hned v květnu 2004. **Finsko, Španělsko, Portugalsko a Řecko** rozhodly o odstranění restrikcí po uplynutí první části období v rámci principu 2 + 3 + 2 let (od data přistoupení k EU), tedy v květnu letošního roku. **Francie** se rozhodla k pozvolnému fázování tohoto období v závislosti na vývoji u jednotlivých profesí, jež by mělo trvat několik let. **Nizozemsko a Dánsko** se rovněž kloní k aplikaci francouzského postoje.

Na opačném (tedy spíše ortodoxním) přístupu setrvávají hlavně **Rakousko a Německo** (doplněné **Lucemburskem** a pravděpodobně i **Belgií**), u kterých je vysoká pravděpodobnost zachování nějaké míry restrikce až do nejzazšího možného termínu, tedy května 2011.

Volný pohyb osob představuje jednu ze základních svobod zaručených komunitární legislativou (článek 39 Smlouvy o ES) a představuje podstatný prvek evropského občanství. Komunitární pravidla o volném pohybu pracovníků se rovněž vztahují na občany Evropského hospodářského prostoru (**Island, Lichtenštejnsko, Norsko**). Relevantní práva mají souvztažnost rovněž se systémy koordinace schémat sociálního zabezpečení a systémem zajištění vzájemného uznávání diplomů o dosaženém vzdělání.

http://ec.europa.eu/employment_social/free_movement/enlargement_en.htm

Velká Británie váhá s otevřením pracovních trhů Bulharům a Rumunům

Vláda Velké Británie prý **uvažuje o přijetí striktnějšího postoje k povolení přístupu bulharských a rumunských občanů** na svůj pracovní trh poté, co se obě země – pravděpodobně již od 1.1.2007 – stanou součástí EU. Velká Británie přitom v Evropské unii patří mezi nejliberálnější státy a zastávce odstraňování překážek fungování jednotného vnitřního trhu, včetně trhu práce.

Podle britských médií vnitřní statistiky britské vlády předpokládají, že po očekávaném rozšíření **zaplaví britský pracovní trh 60 až 140 tisíc pracovníků z Bulharska a Rumunska**. Otevření pracovnímu trhu občanům těchto dvou balkánských zemí není nakloněno ani veřejné mínění.

Důvodem uvažovaného restriktivního rozhodnutí je i situace po předložském rozšíření EU. **Velká Británie** tehdy jako jediná spolu s **Irskem a Švédskem** otevřela pracovní trhy všem osmi

novým členskými zeměmi EU ze střední a východní Evropy. Příliv pracovníků z těchto států však **mnohonásobně překonal očekávání**. Zatímco odhady hovořily o příchodu přibližně **13 tisíc zahraničních pracovníků**, statistiky z letošního léta dokazují, že od roku 2004 do současnosti se ve Velké Británii zaregistrovalo k práci až **427 000 pracovníků**. Více než tři pětiny z nich přitom pochází z Polska.

Formálně by se Velká Británie **měla rozhodnout na podzim** po té, co bude definitivně rozhodnuto o datu přistoupení Bulharska a Rumunska k EU. Podle posledních informací by vůči občanům obou zemí mohl být zaveden systém pracovních povolení, pro jejichž udělení budou muset imigrující pracovníci prokázat, že jsou schopni zaplnit nedostatek pracovníků ve specifických profesích.

Počet pracovníků ze středo- a východoevropských členů EU registrovaných na pracovním trhu ve Velké Británii

	počet	podíl
Česká republika	22 555	5,3%
Estonsko	5 110	1,2%
Maďarsko	12 870	3,0%
Lotyšsko	26 745	6,3%
Litva	50 535	11,8%
Polsko	264 560	61,9%
Slovensko	44 300	10,4%
Slovinsko	420	0,1%
CELKEM	427 095	100,0%

zdroj: Accession monitoring report UK

http://www.ind.homeoffice.gov.uk/aboutus/reports/accession_monitoring_report

Sbližování cen aut v EU postupuje pomalu

Pravidelná zpráva Evropské komise prokázala, že sblížování cen automobilů v Evropské unii zůstalo v prvním pololetí 2006 oproti poslednímu měření před půl rokem víceméně neměnné. **V dlouhodobém horizontu je nicméně patrný konvergenční trend** vyplývající z odstraňování obchodních hranic a bariér na jednotném vnitřním trhu EU.

V absolutním vyjádření – bez započítání daní – jsou **nejlevnější auta v Unii v Dánsku, Finsku a Maďarsku**. Naopak **nejdražší auta bez daně z přidané hodnoty se prodávají v České republice**, a to průměrně o 7,3 % více než představuje průměr celé EU. Druhá nejdražší auta (bez DPH) se prodávají v Německu.

Rozdíly cen automobilů mezi státy eurozóny jsou průměrně nižší (4,4 %) než mezi všemi 25 členy EU (6,5 %). Zároveň také platí, že **v desíctce nových zemí se auta prodávají levněji než v zemích EU-15**.

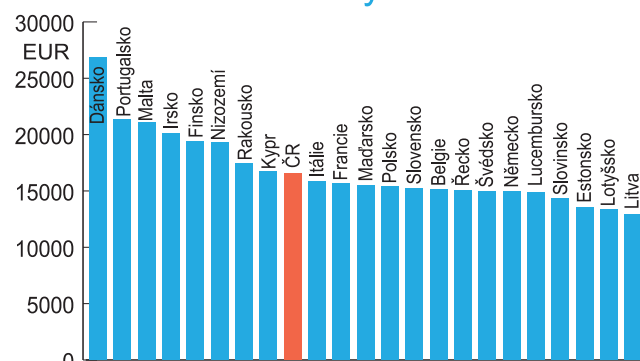
V desíctce nejprodávanějších automobilů byl největší cenový rozdíl bez DPH zaznamenán u **Fordu Focus**, který se

v Německu prodává o zhruba 30 % dražší než ve Finsku. Obecně lze konstatovat, že cenové rozdíly prodávaných aut v jednotlivých zemích jsou patrnější u menších levnějších vozů než u luxusních značek.

Rozdíly v ceně automobilů, které jsou v některých zemích dvojnásobně i více dražší, má na svědomí **zejména daň z přidané hodnoty**, jak lze demonstrovat i na případě Škody Octavie. Tu lze s motorem 1,6 l / 75 kW a v provedení Ambiente nejlevněji nakoupit (cena včetně DPH) v **Litvě** za necelých 13 tisíc euro a nejdražší v **Dánsku** za téměř 27 tisíc euro.

http://ec.europa.eu/comm/competition/car_sector/price_diffs/

Doporučená maloobchodní cena nové Škody Octavia

Pozn.: cena k začátku května 2006 s DPH, přepočteno devizovým kurzem k 1.5.2006, údaje pro Španělsko a Velkou Británii nejsou k dispozici, zdroj: EK

ENERGETIKA A DOPRAVA

Energetika a doprava: čísla a hlavní fakta

Pod názvem této tématické zprávy se skrývá rozsáhlá **studie Generálního ředitelství Evropské komise pro energetiku a dopravu**, která uceleným způsobem charakterizuje klíčové priority energetiky a dopravy v nejbližším období. Čtenáři této studie by v současné době měli být nejen zpracovatelé jednotlivých operačních programů v jednotlivých členských státech EU, ale s větším časovým odstupem i všichni ti, kteří se v příštím programovacím období budou ucházet o podporu svých projektů coby řešitelé. Studie totiž přináší nejen **přehled klíčových trendů ve vývoji energetiky a dopravy** a jejich vzájemné symbiózy, ale rovněž **naznačuje možné vývojové směry do budoucna**. Právě v tomto by mohla být pro všechny budoucí aktivní projektové řešitele inspirující.

Studie se zaměřuje na několik scénářů v oblasti energetické efektivity a rozvoje obnovitelných energetických zdrojů. Nabízí rovněž **vývoj aktuálních témat energetické a dopravní politiky, která jsou na pořadu agendy EU**.

Události

Srbský ministr financí Mladjan Dinkiš se nechal slyšet, že do roku 2012 jeho země dokončí ekonomické a politické reformy tak, aby byla připravena na vstup do EU. Podle našich odhadů však Srbsko do Unie před rokem 2015 nevstoupí. V rámci boje proti globálnímu oteplování žádá Evropská komise automobilky, aby pokračovaly ve snižování emisí CO₂ ve výfukových plynech. Pokud snižování nebude dostatečně razantní, nevyklučuje evropská exekutiva ani přijetí legislativního opatření.

Zmíněné scénáře zahrnují případové studie vysoké energetické efektivity a vhodné aplikace rozvoje obnovitelných zdrojů. Zajímavostí jsou pak scénáře vzájemné kombinace vysoké efektivity při použití obnovitelných zdrojů v rozsahu převyšujícím 20 %.

Otázka energetické efektivity a rozvoje obnovitelných energetických zdrojů se v posledních přibližně dvou letech stala jedním z nejdůležitějších tematických okruhů agendy EU; nicméně prozatím byla řešena zejména z pohledu omezení energetické náročnosti dovozu EU, využití zemědělských kapacit pro energetické účely, či primárně ochranou životního prostředí. Rozměr spojený s prioritami dopravní politiky je v tomto ohledu nový.

Při objemech prostředků, které jsou zamýšleny pro řešení dopravních, energetických a ekologických priorit v příštím programovacím období, by obsah této studie neměl zůstat utajen žádné ze zainteresovaných osob.

http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/figures/scenarios/doc/2006_scenarios_on_energy_efficiency.pdf

Komise žádá více veřejného financování bezpečnosti v dopravě

Evropská komise přijala **zprávu o financování bezpečnostních opatření v letecké a námořní dopravě**. Podle reportu většinu bezpečnostních nákladů v současnosti nesou spotřebitelé zejména prostřednictvím daní a letištních poplatků, do budoucna by se měl stále více podílet veřejný sektor. Uvolnění veřejných prostředků na takové účely by přitom nebylo považováno za státní pomoc.

Zpráva rovněž kritizuje množství nejrůznějších mechanismů krytí těchto nákladů v členských státech EU a varuje, že tato **odlišná pravidla mohou zkreslovat konkurenci na jednotném vnitřním dopravním trhu EU** a evropským

přepravcům snižují konkurenceschopnost v globálním ekonomickém prostředí.

„Ochrana občanů proti teroristickým útokům musí zůstat hlavní prioritou. Bezpečnostní opatření v letecké a námořní dopravě by měla být také financována veřejným sektorem“, řekl v této souvislosti **eurokomisař pro dopravu Jacques Barrot**.

<http://www.europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/06/1086>

ROZŠÍŘENÍ

Srbsko bude připraveno na vstup do Unie v roce 2012

V rozhovoru pro Financial Times srbský ministr financí Mladjan Dinkiš uvedl, že **do roku 2012 Srbsko dokončí ekonomické a politické reformy** tak, aby bylo připraveno na vstup do Evropské unie. Hlavní překážka pokroku Srbska na cestě do EU však stále nebyla odstraněna. Srbsko totiž koncem dubna letošního roku **propáslo termín na vydání generála Ratko Mladiče, obviněného z válečných zločinů**, před soudní tribunál do nizozemského Haagu, což bylo podmínkou Evropské komise pro zahájení rozhovorů o uzavření Stabilizační a asociační dohody.

Tato dohoda zavádí nadstandardní vztahy zájemců o vstup s EU a je **podmínkou případných dalších jednání o plnoprávném přistoupení ke Společenství**. Podle evropského komisaře pro rozšiřování Olli Rehna budou rozhovory o uzavření Stabilizační a asociační dohody s Bělehradem obnoveny, jakmile bude Mladič vydán do Haagu. Zatím se tak však nestalo, i když Srbsko prý dělá vše pro jeho dopadení.

Stále se domníváme, že **do roku 2015 rozšíří členské řady Evropské unie** – kromě Bulharska a Rumunska, které již podepsaly přístupové smlouvy – **maximálně již jen Chorvatsko**. Unie po loňském odmítnutí Ústavní smlouvy ve Francii a Nizozemí musí vyřešit řadu interních problémů, na další rozšiřování není připravena ani z legislativního hlediska (současné primární právo EU počítá se vstupem již jen Rumunska a Bulharska) a přijímání dalších chudších členů není nakloněno ani veřejné mínění ve stávajících členských státech.

VNĚJŠÍ VZTAHY

Švýcarsko zamýšlí nadále podporovat 10 nových zemí EU

Švýcarsko v současné době vytváří vhodné legislativní nástroje, aby mohlo i **nadále uskutečňovat podporu zemím střední a východní Evropy**, které se mezitím – v roce 2004 – staly plnoprávnými členskými zeměmi EU. Jestliže v současné době se hovoří o finální fázi přípravy

na čerpání z fondů EU, nebylo by zcela vhodné zapomínat na – samozřejmě podstatně méně objemné – prostředky, kterými nečlenská země EU Švýcarsko přispívá rozvoji teritoria střední a východní Evropy.

Nový zákon o spolupráci se zeměmi východní Evropy by měl pokračování této aktivity umožnit. Prostředky mají být využity jak pro účely podpory demokratických systémů a ekonomické transformační projekty, tak rovněž k redukci ekonomických a sociálních disparit v rozšířené EU. Nový zákon byl výraznou většinou schválen švýcarským parlamentem; je však pravděpodobné, že vlivem několika zájmových skupin bude zapotřebí uspořádat všelidové hlasování k tomuto zákonu, které by se mělo konat **26. listopadu letošního roku**.

Švýcarská asistence rozšíření EU, která doposud pro všechny příjemce činí ročně 200 mil. CHF, má podobu konkrétních programových linií a projektů, vybraných švýcarskou exekutivou v úzké spolupráci s partnerskými státy. Aktivity zahrnují:

- **studijní a výzkumné programy** pro mladé výzkumné pracovníky a studenty a praktické tréninky pro učně;
- **projekty v oblasti životního prostředí**, redukující například emise elektráren či modernizující systém čištění odpadních vod;
- **bezpečnostní projekty**, směřující například k přípravě režimu na vnějších Schengenských hranicích a modernizaci policie a justice, či boji s ilegální migrací a organizovaným zločinem.

Budoucí spolupráce má tyto tematické okruhy ještě dále rozšířit.

http://www.europa.admin.ch/europapol/beitrag/expl/e/fs_beitrag.pdf

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Automobily musí dále snižovat emise CO2

Průměrné emise CO2 u nově prodaných automobilů v roce 2004 klesly o 12,4 % vůči roku 1995, uvedla ve své zprávě Evropská komise. Pokrok je však nedostatečný a evropská exekutiva na automobilky apeluje, aby splnily své sliby. V roce 1998 Evropská asociace výrobců automobilů ACEA Komisi slíbila, že **do roku 2008 u nových automobilů sníží emise oxidu uhličitého na 140 gramů na ujetý kilometr, tedy zhruba o 25 % méně vůči roku 1995**. Japonští a korejsí producenti reprezentovaní asociacemi JAMA a KAMA se zavázali k dosažení stejného cíle o rok později.

V této souvislosti **viceprezident Komise Günter Verheugen** řekl, že výrobci automobilů od roku 1995 zaznamenali permanentní a značný pokrok, nicméně situace zatím není uspokojivá.

Konečný cíl Evropské unie, který schválili nejvyšší představitelé členských států, však hovoří **o čísle 120 g/km do roku 2012**. V případě, že trend dosavadního snižování emisí bude nedostatečný a pravděpodobnost splnění tohoto cíle se bude snižovat, Komise **zváží přijetí závazného legislativního opatření**.

Snaha o snížení emisí je **součástí strategie naplnění Kjótského protokolu**, ke kterému se Unie zavázala. Oblast silniční dopravy navíc patří mezi důležité sektory, neboť se na celkovém vypouštění CO2 do ovzduší podílí více než pětinou. Polovina z toho připadá na osobní automobily.

Kromě definování jednoznačných kvantifikovatelných cílů emisí CO2 se Unie problém snaží řešit i **zvýšením informovanosti kupujících** (zejména prostřednictvím označování palivové efektivity aut) a **fiskálními opatřeními** na podporu úsporných vozů.

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/06/1134>

INFORMAČNÍ SPOLEČNOST

Turistický průmysl a internet v Evropské unii

Rozvoj turistického průmyslu je řadou členských zemí EU, jejich regionů i místních lokalit považován mnohdy za **jediný stimul k dosažení ekonomické prosperity i sociální stability daného území**. V rozvoji turistického průmyslu hraje stále více klíčovou úlohu nejen kvalitní nabídka primárních služeb (ubytování, stravování, doprava), ale i velmi podstatných služeb doprovodných, včetně informací a informačních toků. Je třeba, aby potenciální klient byl vůbec informován o tom, že dané turistické zařízení vůbec existuje.

Internet je tak **optimálním nositelem a šířitelem informací o cestovním ruchu**. Právě zveřejněná studie Eurostatu „Turistický průmysl a Internet v EU“ přitom ukazuje, že podnikatelé v cestovním ruchu tuto okolnost nepodceňují. Statisticky vychází, že u všech sledovaných členských států EU je využitelnost internetu v cestovním ruchu podstatně vyšší, než v případě jeho využití v podnikatelském sektoru obecně. Mezi provozovateli cestovního ruchu pak dominují poskytovatelé ubytovacích služeb.

V průměru celé EU využívá v podnikatelském sektoru internetu (vlastní webová stránka, přístup na internet, broadband, intranet) 61 % podnikatelských subjektů, kdežto ubytovatelů jej využívá 89 %. Česká republika v tomto ohledu zaujímá velmi lichotivé místo (67 % podnikatelských subjektů a 88 % ubytovatelů využívá internet).

Další detailní údaje o využití elektronické komunikace v turistickém průmyslu přináší zmíněná studie.

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-NP-06-020/EN/KS-NP-06-020-EN.PDF

Sedmá zpráva o pokroku v propagaci evropských pořadů potvrdila, že v letech 2003 a 2004 odvysílaly televize v EU průměrně 60 % evropských pořadů. Nejvíce „proevropské“ televize mají z tohoto hlediska v Dánsku (86,3 %), naopak nejméně v České republice (49,1 %). Zajímavým a inspirativním čtením pro skutečné i zatím jen potenciální žadatele o podporu projektů ze strukturálních fondů může být nově vydaná brožurka popisující dosavadní zkušenosti s programem INTERREG IIIC.

Podíl podnikatelských subjektů majících vlastní webovou stránku

%	Podnikatelský sektor	Ubytovatelé v turistickém průmyslu
EU-25 - průměr	61	89
Belgie	65	97
Česká republika	67	88
Dánsko	82	n/a
Německo	72	91
Estonsko	53	91
Řecko	56	80
Španělsko	43	81
Francie	n/a	n/a
Irsko	60	77
Itálie	54	92
Kypr	44	83
Lotyšsko	29	65
Litva	41	80
Lucembursko	59	66
Maďarsko	40	68
Malta	n/a	n/a
Nizozemsko	72	88
Rakousko	70	94
Polsko	49	75
Portugalsko	37	75
Slovinsko	59	90
Slovensko	61	88
Finsko	76	97
Švédsko	85	91
Velká Británie	74	100

Zdroj: Eurostat

Podíl evropských pořadů v televizi se ustálil na 60 %

Sedmá zpráva o pokroku v propagaci evropských pořadů v letech 2003-2004 prokázala vysokou kvalitu evropských audiovizuálních pořadů. V programovém čase televize v zemích EU v průměru odvysílaly 60 % evropských pořadů a více než 30 % pořadů z dílny producentů nezávislých na vysílající televizní společnosti. To podle autorů zprávy vypovídá o veřejné podpoře evropských pořadů a efektivitě podpůrných opatření přijatých v souladu se směrnicí **Televize bez hranic**.

Detailnější pohled však napovídá, že televizní údaje mezi jednotlivými zeměmi a průměrem EU se zřetelně liší. V roce 2004 nejvíce evropských pořadů vysílaly televize v **Dánsku** (86,3 %) a nejméně v **České republice** (49,1 %).

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/06/1115>

REGIONÁLNÍ POLITIKA

Brožura k projektům řešeným v rámci INTERREG IIIC

Evropská komise vydala dvojjazyčnou brožuru, jež popisuje **dosavadní zkušenosti získané s fungováním komunitární iniciativy INTERREG IIIC** v Rakousku, České republice, Německu, Řecku, Maďarsku, Itálii, Polsku, Slovinsku a Slovensku. Brožura je vydána v anglickém jazyce a mateřském jazyce každého z popisovaných členských států a nabízí výčet projektových zkušeností.

V úvodu se zaměřuje na **popis nástroje INTERREG IIIC**, zaměřeného na posilování inovačního potenciálu a konkurenceschopnosti pomocí sdílení a přenosu know-how do regionálních politik, nástrojů a strategií, zaměřených na jejich ekonomický a sociální rozvoj a na priority v oblasti životního prostředí.

Z pohledu budoucího vývoje je zajímavé, že právě komunitární iniciativa INTERREG byla vybrána jako základ pro naplnění budoucího cíle číslo 3 strukturální a kohezní politiky EU na období 2007 – 2013, tedy na rozvoj **evropské územní (teritoriální) spolupráce**.

České subjekty jsou v rámci programu INTERREG IIIC **účastny na 42 projektech**, z nichž některé jsou v brožuře popsány v podobě případové studie. K zajímavým patří kupříkladu projekt ReRegions, zaměřený na restrukturalizaci regionů s bývalou těžbou hnědého uhlí, realizovaný v Ústeckém kraji, či eFarmer, orientovaný na výuku zemědělců zaměřenou na využívání informačních technologií při jejich aktivitách a který je realizován v Pardubickém kraji.

<http://www.interreg3c.net/sixcms/detail.php?id=2744>

EU je nadále proti diskriminaci všech skupin pracovníků včetně kuřáků, vysvětlila Evropská komise poté, co komisař Špidla v médiích naznačil, že nepřijetí kuřáků do zaměstnání kvůli jejich zlovyku by nemělo být považováno za diskriminační. Pozornosti zájemců o nejširší záležitosti spojené s Evropskou unií by neměly uniknout nově přijaté pokyny Společenství k aplikaci státní pomoci rizikovému kapitálu. Největším příjemcem zahraničního kapitálu do přímých investic ze zemí EU byla loni Velká Británie.

1. SRPNA

Legislativní balíček nové kohezní politiky na léta 2007 až 2013 ve všech jazycích:

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/official/regulation/newregl0713_cs.htm

Komise navrhuje rozšířit podporu rybářských flotil i ve vzdálených regionech EU:

http://ec.europa.eu/fisheries/press_corner/press_releases/com06_49_en.htm

2. SRPNA

Zápis z mimořádného zasedání Rady EU k všeobecným záležitostem a vnějším vztahům:

http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/gena/90739.pdf

Střednědobá revize Bílé knihy k dopravě z roku 2001:

http://ec.europa.eu/transport/transport_policy_review/index_en.htm

3. SRPNA

Evropská energetika a doprava – trendy do roku 2030:

http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/figures/trends_2030_update_2005/index_en.htm

4. SRPNA

Bulletin Evropské unie – květen 2006:

<http://europa.eu/bulletin/en/200605/sommai00.htm>

Vývoj čerpání evropského rozpočtu v průběhu roku 2006:

http://ec.europa.eu/budget/execution/utilisation_2006_en.htm

7. SRPNA

Průzkum Komise o požadování informací od národních orgánů o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb:

http://ec.europa.eu/employment_social/labour_law/postingofworkers_en.htm

Práva duševního vlastnictví – informace o spolupráci s třetími zeměmi:

http://ec.europa.eu/comm/trade/issues/sectoral/intell_property/pr030806_en.htm#1

8. SRPNA

Podle průzkumu je na výzkum rakoviny v Evropě vynakládáno málo veřejných prostředků:

http://ec.europa.eu/research/infocentre/article_en.cfm?id=research/headlines/news/article_06_08_07_en.html&item=Infocentre&artid=2053

9. SRPNA

Komise je proti pracovní diskriminaci všech skupin obyvatelstva, včetně kuřáků:

http://ec.europa.eu/employment_social/emplweb/news/news_en.cfm?id=171

Evropská komise zveřejnila nové pokyny k směrnici o ochraně osobních prostředků:

http://ec.europa.eu/enterprise/mechan_equipment/ppe/guide.htm

Statistika přílivu přímých zahraničních investic v EU-25 v roce 2005:

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/pls/portal/docs/PAGE/PGP_PRD_CAT_PREREL/PGE_CAT_PREREL_YEAR_2006/PGE_CAT_PREREL_YEAR_2006_MONTH_07/2-18072006-EN-BP.PDF

Příliv přímých zahraničních investic v roce 2005 v miliardách euro

UK	132,3	Maďarsko	5,2
Lucembursko	56,8	Dánsko	4,1
Francie	40,0	Finsko	3,7
Nizozemí	35,6	Portugalsko	2,6
Německo	26,2	Estonsko	2,2
Belgie	22,5	Slovensko	1,7
Španělsko	18,5	Kypr	0,9
Itálie	15,7	Litva	0,8
Švédsko	11,0	Lotyšsko	0,5
ČR	8,8	Slovinsko	0,5
Rakousko	7,2	Řecko	-0,2
Polsko	6,6	Irsko	-25,1

zdroj: Eurostat, údaje za Maltu nejsou k dispozici

10. SRPNA

Nově přijaté pokyny Společenství k aplikaci státní pomoci rizikovému kapitálu:

http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/overview/sar.html#3

Kakao a čokoláda – mýty o obchodních tarifech pro rozvojové země:

http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/august/tradoc_129598.pdf

11. SRPNA

Dodatečná opatření přijatá proti ptačí chřipce:

http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/controlmeasures/avian/ai_addmeasures_en.htm

14. SRPNA

Byl aktualizován nový finanční rámec rozšířené EU na roky 2007-2013:

http://ec.europa.eu/budget/prior_future/next_fin_framework_en.htm

Report EK o přiměřenosti požadavků povinného pojištění kladeného na zprostředkovatele:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid_reports_en.htm

Kalendárium

První návrh programu ESPON 2013 představen:
http://www.espon.eu/mmp/online/website/content/programme/1145/index_EN.html

16. SRPNA

Názor Evropské výzkumné poradní skupiny na zřízení Evropského technologického institutu:
<http://ec.europa.eu/research/press/2006/pr1408en.cfm>

17. SRPNA

Systém včasného varování na ochranu finančních zájmů EU:
http://ec.europa.eu/budget/sound_fin_mgt/ews_en.htm

Evropské smluvní právo – zajištění bezpečného nakupování v celé EU: http://ec.europa.eu/consumers/cons_int/safe_shop/fair_bus_pract/cont_law/common_frame_ref_en.htm

18. SRPNA

Vědecký publikační systém – klíčové téma pro politiku výzkumu EU: http://ec.europa.eu/research/science-society/page_en.cfm?id=3184

21. SRPNA

Informace ze zasedání představitelů národních dohledových orgánů v letecké dopravě: http://ec.europa.eu/transport/air/single_sky/framework/national_authorities_en.htm

22. SRPNA

Ropný bulletin – statistika cen, daní a cel k 31. červenci 2006:
http://ec.europa.eu/energy/oil/bulletin/2006_en.htm

23. SRPNA

Studie týkající se vazeb mezi kulturou a vzděláním:
http://ec.europa.eu/culture/eac/sources_info/studies/educult_en.html

Větrná energie – největší mořská větrná turbína je v Severním moři:
http://ec.europa.eu/energy/res/fp6_projects/wind_energy_en.htm

24. SRPNA

Výsledky veřejné konzultace o revizi směrnice k biopalivům:
http://ec.europa.eu/energy/res/legislation/biofuels_consultation_en.htm#results

Přehled Komise uvádí, že evropské společnosti během posledních tří let zvýšily investice do výzkumu a vývoje:
<http://ec.europa.eu/research/press/2006/pr2308en.cfm>

25. SRPNA

Komise vyzývá členské státy, aby přispěly do Evropské digitální knihovny: http://ec.europa.eu/information_society/newsroom/cf/itemlongdetail.cfm?item_id=2781

Bezpečnost zůstává hlavní prioritou automobilového odvětví, shodli se experti: http://ec.europa.eu/research/transport/news/article_4271_en.html

28. SRPNA

Zdraví a ochrana spotřebitele – Obecné pokyny pro nákup léčby v zahraničí: http://ec.europa.eu/health/ph_overview/operation/mobility/high_level_documents_en.htm#1

Doporučení Komise k digitalizaci a přístupu ke kulturním materiálům a digitální ochraně: http://ec.europa.eu/information_society/newsroom/cf/itemlongdetail.cfm?item_id=2782

29. SRPNA

Evroparlament podporuje vyslání evropských jednotek do Libanonu:

http://www.europarl.europa.eu/news/expert/infopress_page/030-10173-241-08-35-903-20060829IPR10172-29-08-2006-2006-false/default_en.htm

30. SRPNA

Nové publikace k iniciativě EU pro životní prostředí LIFE:
<http://ec.europa.eu/environment/life/infoproducts/publicationsgeneral.htm#lifefocus>

Evropská síť spotřebitelských center – řešení k problémům koupě v jiné členské zemi: http://ec.europa.eu/consumers/redress/ecc_network/index_en.htm

Evropský hospodářský a sociální výbor – veřejné slyšení ke Kypru a evropskému jednotnému trhu: http://eesc.europa.eu/activities/press/cp/docs/2006/cp_eesc_079_2006_en.doc

31. SRPNA

Sedmý rámcový program pro vědu a výzkum se blíží finálnímu schválení:

http://ec.europa.eu/research/biosociety/news_events/news_seventh_framework_programme_fruition_en.htm

Po srpnovém prázdninovém měsíci se v Evropské unii opět naplno rozbíhají zasedání, jednání, setkání a schůzky nejvýznamnějších orgánů EU. Zajímavým by mělo být zasedání Rady EU k vnějším vztahům a všeobecným záležitostem, které by mělo diskutovat řešení íránského jaderného programu či znovuoživení vyjednávání o liberalizaci světového obchodu ve WTO. Neformální setkání ministrů vnitra a spravedlnosti by mělo prodiskutovat pokrok při dosahování Haagského programu.

Zasedání klíčových institucí EU

1.-2.9.2006	Lappeenranta, Finsko	- Neformální setkání ministrů pro zahraniční záležitosti
8.-9.9.2006	Helsinky, Finsko	- Neformální setkání ministrů pro ekonomické a finanční záležitosti (ECOFIN)
14.-15.9.2006	Brusel, Belgie	- Zasedání Rady EU k vnějším vztahům a všeobecným záležitostem
18.9.2006	Brusel, Belgie	- Zasedání Rady EU k zemědělství a rybolovu
20.-22.9.2006	Tampere, Finsko	- Neformální setkání ministrů vnitra a spravedlnosti
21.-22.9.2006	Rhodos, Řecko	- Zasedání ministrů pro průmysl zemí Barcelonského procesu
24.-26.9.2006	Brusel, Belgie	- Neformální setkání ministrů zemědělství
25.9.2006	Brusel, Belgie	- Zasedání Rady EU pro konkurenceschopnost

Veřejné konzultace k legislativě EU

Téma veřejné konzultace	Vypisovatel	Uzávěrka
Zelená kniha o evropské energetice	DG TREN	24.9.2006
Otázka přidávání vitamínů a minerálů do potravin	DG SANCO	30.9.2006
Střednědobá revize strategie biotechnologií a vědy na roky 2002-10	DG RTD	30.9.2006
Spotřební daň u benzínu a nafty	DG TAXUD	30.9.2006
Podpora vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů	DG TREN	6.10.2006
Zpráva EK o drobném bankovníctví - běžné účty a spojené služby	DG COMP	9.10.2006
Služby digitálního obsahu na vnitřním trhu	DG INFSO	13.10.2006

Pozn.: DG = Generální ředitelství Evropské komise; pro bližší informace o vyhlášených konzultacích nás prosím kontaktujte

Téma

Téma tohoto čísla bude tentokrát věnováno oblasti, která je jak z praktického, tak i symbolického hlediska vnímána v Evropské unii velmi citlivě. Ještě dávno před našim vstupem do Evropské unie byla právě možnost volně nejen cestovat, studovat, ale i pracovat v ostatních zemích EU považována za jednu z klíčových výhod, která se bude našim občanům nabízet.

VOLNÝ POHYB PRACOVNÍKŮ V EVROPSKÉ UNII A PRINCIP ROVNÉHO ZACHÁZENÍ

Možnost volně cestovat, studovat a pracovat v ostatních členských zemích byla považována za jednu z klíčových výhod vstupu do Evropské unie. Zpočátku byla vůči novým členským zemím v této oblasti vytvořena jakási „zeď“ ze strany některých starých členských zemí. Postupem času však dochází k bourání této „zdi“, čehož důkazem je nedávný krok z konce července, kdy Itálie – do té doby považována spíše za silného zastávce ponechání ochranných opatření vůči občanům z nových členských zemí – zcela otevřela svůj pracovní trh a odstranila restriktce pro vstup na něj.

Tato příležitost může být důvodem pro zmapování prostředí volného pohybu pracovníků v EU komplexně.

Klíčový princip:

Každý občan EU má právo pracovat a žít v jiném členském státě bez toho, že je diskriminován na základě své národnosti či občanství.

Co znamená volný pohyb pracovníků v EU?

Volný pohyb pracovníků představuje jednu ze základních svobod, které jsou zaručeny komunitárním právem. Lze říci, že toto právo je patrně nejdůležitější právo evropské legislativy, udělené jednotlivcům (či je alespoň tak vnímáno), a současně představuje podstatný prvek evropského občanství.

Pro pracovníky tato svoboda existuje již od samého počátku existence Evropských společenství v roce 1957. Opírá se o článek 39 Smlouvy o ES a upravuje:

- právo hledat práci v jiném členském státě,
- právo pracovat v jiném členském státě,
- právo pobývat zde z důvodu pracovní aktivity,
- právo zůstat zde z důvodu práce,
- právo na rovné zacházení s ohledem na přístup k zaměstnanosti, pracovní podmínky a všechny další výhody, které by napomohly usnadnění integrace pracovníků v hostitelském členském státě.

Koncept a důsledky této svobody jsou vysvětleny a rozvinuty judikaturou Evropského soudního dvora, včetně konceptu pracovníka samotného. Detailní informace ohledně judikatury volného pohybu osob jsou k dispozici ve sdělení Evropské komise „Volný pohyb pracovníků – dosažení úplných přínosů a potenciálu“ – http://ec.europa.eu/employment_social/free_movement/docs_en.htm.

Komunitární pravidla k volnému pohybu pracovníků se rovněž vztahují vůči členským státům Evropského hospodářského prostoru (Islandu, Lichtenštejnsku a Norsku).

Právo na volný pohyb pracovníků je doplněno systémem koordinace schémat sociálního zabezpečení – http://ec.europa.eu/employment_social/social_security_schemes/index_en.htm a systémem zajišťujícím vzájemné uznávání diplomů – http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/index_en.htm.

http://ec.europa.eu/employment_social/social_security_schemes/index_en.htm a systémem zajišťujícím vzájemné uznávání diplomů – http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/index_en.htm.

Koho pokrývá článek 39 Smlouvy o ES?

Článek 39 se vztahuje na tzv. **migrující pracovníky**, tedy státní občany jednoho členského státu, kteří odešli ze své původní země a šli pracovat do dalšího členského státu. Nevztahuje se na osoby, které nikdy neodešly ze své původní země, ale týká se občanů členského státu, když se vracejí do tohoto členského státu poté, co využili své právo na volný pohyb pracovníků.

Vztahuje se na pracovníky, ale nikoliv na osoby samostatně výdělečně činné, studenty, penzisty a osoby ekonomicky neaktivní. Tyto uvedené typy osob jsou v rámci komunitární legislativy vztaheny k jiným úpravám. Bližší informace k nim lze nalézt na: http://ec.europa.eu/internal_market/services/index_en.htm; nebo http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/citizenship/movement/fsj_citizenship_movement_en.htm.

Evropský soudní dvůr vykládá koncept pracovníka jako osoby, která:

- (a) vykonává skutečnou a efektivní pracovní činnost ...;
- (b) ... na základě toho, že je řízena či vedena či angažována nějakou další osobou ...;
- (c) ... a za tuto činnost je placena.

Jak se tato legislativa dotýká rodinných příslušníků?

Jistý rozsah práv je rozšířen i na rodinné příslušníky pracovníka. Tito zejména mají právo žít s pracovníkem v hostitelském členském státě a právo na rovné zacházení co se týče například vzdělávání a sociálních výhod. Někteří členové rodiny mají rovněž právo pracovat v hostitelském členském státě. Toto téma bude blíže rozšířeno v dalším textu.

Omezení k uplatnění tohoto práva

Uplatnění tohoto práva je omezeno v několika případech. Týká se například zaměstnávání v oblasti veřejných bezpečnostních služeb, veřejných politik a v oblasti veřejných zdravotních systémů.

Vztažení volného pohybu pracovníků na osoby z nových členských států z 1. května 2004

Je již notoricky známé, že následně po dosud posledním rozšíření EU vstoupilo v platnost přechodné období maximálně sedmi let, během kterých komunitární právo vztahující se k volnému pohybu osob ještě není v plném rozsahu aplikováno v osmi zemích rozšířené EU. V důsledku toho během přechodného období pracovníci z těchto osmi států mohou

Téma

čelit jistým restrikcím (v žádném případě však zákazu !!!) při přístupu na pracovní trhy v zemích EU-15. Současně pak pracovníci ze zemí EU-15 mohou čelit recipročním restrikcím (jež však jsou aplikovány pouze v menšině možných situací) v některé z nových členských zemí. I na toto téma je v další části příspěvku připravena detailnější pasáž.

Právo hledat si práci v jiném členském státě

Jakýkoliv občan členského státu EU má právo hledat práci v jiném členském státě. Tento občan obdrží od národních úřadů a institucí práce a zaměstnanosti stejnou asistenci jako občané hostitelského státu.

Podle Evropského soudního dvora může osoba hledající práci zůstat v hostitelském členském státě po období, které je „dostatečné, aby této osobě umožnilo vyhodnotit nabídky zaměstnání a přijmout nezbytné kroky pro její pracovní angažování“. Po uplynutí tohoto období nemůže být tato osoba vypovězena z hostitelské země, pokud prokáže, že pokračuje v hledání zaměstnání a že má skutečné šance, aby byla angažována.

Užitečné informace o pracovních příležitostech a životních a pracovních podmínkách v případě práce v jiné členské zemi EU, resp. celém Evropském hospodářském prostoru, jsou k dispozici například na Evropských službách zaměstnanosti (EURES) – <http://ec.europa.eu/eures/home.jsp?lang=en>.

Právo rezidence

Právo pobývat jde ruku v ruce s právem pracovat v jiné členské zemi.

Je založeno na Směrnici k rezidenčním právům pro občany EU (č. 2004/38/ES); migrující pracovníci již nadále nepotřebují získat rezidenční povolení v členském státě, kde budou zaměstnáni: jednoduchá registrace postačuje; a tato je navíc vyžadována pouze v případě, že hostitelský členský stát tuto považuje za nutnou.

Formality, které pracovníci musejí splnit, závisejí na délce zaměstnání:

- pokud se očekává, že zaměstnání bude trvat méně než tři měsíce, žádné rezidenční formality nejsou potřebné. Nicméně, národní autority mohou pracovníka žádat, aby hlásil svoji přítomnost v rámci jejich území;
- pokud zaměstnání má trvat déle než tři měsíce, hostitelský členský stát může po pracovníkovi vyžadovat, aby se registroval u kompetentní národní autority. Termín pro registraci nesmí být kratší než tři měsíce od data příjezdu.

V tomto případě by měl být registrační certifikát vystaven okamžitě poté, co je vydána platná identifikační karta nebo cestovní pas a potvrzení o angažmá od zaměstnavatele nebo certifikát o zaměstnání. Žádné další dokumenty by neměly být pro tento účel vyžadovány (jako například daňová přiznání, účty a smlouvy za energii, apod.).

Pokud však pracovník opomene či obejde splnění těchto formalit, může být předmětem odpovídajících a nediskriminačních sankcí.

Je snad důležité poznamenat, že pracovník může započít svoji práci před tím, než je registrován.

Právo trvalého pobytu

Pokud pracovník pobývá souvisle v hostitelské zemi po dobu alespoň pěti let, získává právo trvalého pobytu v této zemi. Na vyžádání by národní autority měly vydat dokument osvědčující trvalý pobyt.

Pokud je trvalý pobyt již získán, právo na něj může být ztraceno pouze tehdy, když pracovník opustí danou zemi na dobu delší než dva souvislé roky.

Za určitých specifických okolností může být status trvalého pobytu udělen i dříve:

- pokud pracovník ukončil práci, neboť dosáhl penzijního věku (anebo odešel do předčasné penze), za předpokladu, že pracoval v hostitelském členském státě alespoň předchozích 12 měsíců a pobýval zde souvisle déle než tři roky;
- pokud pracovník ukončil práci v důsledku trvalé neschopnosti pracovat, za předpokladu, že pobýval v hostitelském členském státě déle než dva roky. Pokud je tato neschopnost pracovat důsledkem nehody při práci nebo nemoci z povolání, není uplatňována žádná doba jako podmínka získání trvalého pobytu;
- pokud pracovník po třech letech soustavného zaměstnání a pobytu v hostitelské zemi pracuje v dalším členském státě, přičemž si drží svůj pobyt v onom hostitelském členském státě, do něhož se vrací zpravidla buď každý den nebo alespoň jednou týdně.

Princip rovného zacházení

Přístup k zaměstnání

Jakýkoliv občan EU má právo provádět činnost v jiném členském státě za stejných podmínek, jaké se vztahují k občanům tohoto členského státu. Nemůže být (s výjimkami popsány v textu – viz nové členské země) vyžadováno žádné pracovní povolení.

Získávání a nábor pracovníků, jež jsou občany EU, nesmí být restringován co se počtu či procent týče; ani nesmí záviset na kritériích, která jsou diskriminující v porovnání s těmi, která se vztahují na občany domácí země. Výjimka se – logicky – vztahuje na jazykové znalosti: určitá úroveň jazykové znalosti může být vyžadována pro výkon určité práce, za předpokladu, že je tento požadavek oprávněný a nutný. Zatímco zaměstnavatelé (lhostejno, zda privátní či veřejní) mohou požadovat, aby uchazeč o práci vykazoval určitou úroveň schopnosti hovořit požadovaným jazykem, nemohou

Téma

požadovat pouze jakousi specifickou kvalifikaci jako měřítko přijetí. Pozice Evropské komise rovněž spočívá v tom, že zaměstnavatelé nemohou podřizovat nábor kandidátů požadavku mateřského jazyka.

Jak již bylo několikrát zmíněno, pro některé členské státy, které vstoupily do EU v květnu 2004, je aplikace principu rovného zacházení podřizována přechodnému období.

Pracovní podmínky

Občan EU, který pracuje v jiném členském státě, musí být považován a posuzován zcela stejnými měřítky jako jeho kolegové, kteří jsou občany tohoto státu, z pohledu pracovních podmínek (například mzdy a úroveň odměňování, propouštění, převedení na jinou práci, apod.). Pracovník rovněž nesmí být diskriminován v oblasti rovného přístupu k profesnímu tréninku a vzdělávání.

Sociální a daňové výhody

Migrující pracovník má právo na stejné sociální a daňové výhody, jako v případě pracovníka, který pracuje ve své členské zemi. Sociální výhody jsou definovány Evropským soudním dvorem. Pokrývají všechny výhody, které jsou obecně udělovány pracovníkům, kteří pracují ve své zemi primárně kvůli jejich objektivnímu statutu jako pracovníci nebo na základě faktu jejich pobytu v rámci národního území a jehož rozšíření na pracovníky, jež jsou občany jiných členských států, pravděpodobně usnadní mobilitu těchto pracovníků a integraci v hostitelské členské zemi (například slevy na veřejnou dopravu pro velké rodiny, příspěvky na děti, platby na minimální úroveň živobytí, apod.).

Rodinní příslušníci

Bez ohledu na národnost, následující rodinní příslušníci mají právo pobývat s pracovníkem v hostitelském členském státě:

- manžel/manželka;
- partner/partnerka, s nímž má pracovník uzavřeno registrované partnerství v členském státě, ale pouze pokud legislativa hostitelského členského státu považuje registrované partnerství jako ekvivalent manželského svazku a v souladu s podmínkami stanovenými hostitelským členským státem;
- potomci pracovníka a potomci jeho manžela nebo registrovaného partnera, kteří jsou mladší 21 let nebo jsou závislí na pracovníkovi;
- závislí příbuzní pracovníka v přímé linii a tito příbuzní pracovníkova manžela nebo registrovaného partnera.

Členské státy rovněž musejí usnadnit vstup a pobyt pro:

- ostatní rodinné příslušníky, kteří jsou na pracovníkovi závislí nebo členy jeho domácnosti a ty osoby, které vyžadují jeho osobní péči vzhledem k vážným zdravotním důvodům;
- partnera, s nímž má pracovník dlouhodobý či trvalý vztah.

Pokud jsou rodinní příslušníci občany EU, mohou být žádáni, aby se registrovali u kompetentní autority a obdrželi registrační certifikát.

Pokud jsou rodinní příslušníci občany třetích zemí, obdrží rezidenční kartu, jež je platná na pět let nebo na předpokládanou dobu pobytu pracovníka, pokud tato doba je kratší než pět let. Vstupní víza mohou být rovněž požadována ke vstupu na území hostitelského členského státu.

Pro vydání registračního certifikátu nebo rezidenční karty mohou být požadovány pouze následující dokumenty:

- platná identifikační karta nebo cestovní pas; pokud rodinní příslušníci jsou občany třetích zemí, musejí disponovat platným cestovním pasem;
- důkaz o rodinném vztahu nebo registrovaném partnerství;
- registrační certifikát pracovníka nebo – v zemi, kde není používán registrační systém – jakýkoliv jiný další důkaz pobytu v hostitelském členském státě;
- v případě závislých příbuzných, dalších rodinných příslušníků nebo dlouhodobých partnerů, důkaz, že tito spadají do těchto kategorií.

Rodinní příslušníci se rovněž mohou kvalifikovat pro právo trvalého pobytu poté, co v hostitelské zemi stráví souvislé období pěti let. Pokud tito jsou občané země EU, po přihlášení obdrží dokument potvrzující trvalý pobyt. Pokud jsou občany třetí země, obdrží kartu potvrzující trvalý pobyt, obnovitelnou každých deset let.

Mohou navíc získat – po splnění jistých specifikovaných podmínek – i právo trvalého pobytu v případě rozvodu, zrušení manželství, ukončení registrovaného partnerství, smrti nebo odjezdu pracovníka.

Členové rodiny, kteří mají právo trvalého pobytu v hostitelském členském státě, mají právo v tomto členském státě pracovat

Téma

bez ohledu na svoji národnost. Jestliže jsou občany třetích zemí, znamená to, že není vyžadováno žádné pracovní povolení. Mají právo na rovné zacházení, včetně udělení sociálních výhod.

Děti pracovníka, bez ohledu na jejich národnost, mají právo na vzdělání v hostitelském členském státě za stejných podmínek, jako občané tohoto členského státu. To zahrnuje například právo na rovné zacházení ve vztahu ke studijním grantům.

Sport

Jak bylo detailně rozebráno v minulém čísle Měsíčníku EU aktualit, aplikace komunitárních pravidel pro sportovce na jedné straně není upravena žádnými specifickými komunitárními právními opatřeními, na druhé straně existuje důležitá a bohatá judikatura Evropského soudního dvora v této věci (viz Měsíčník EU aktualit, srpen 2006) a další doplňkové normy a nástroje.

Zaměstnání ve veřejném sektoru

Podle článku 39, odstavec 4 Smlouvy o ES, volný pohyb pracovníků se nevztahuje na zaměstnání ve veřejném sektoru. To znamená, že přístup do veřejných služeb může být regulován pouze na občany domácího členského státu.

Nicméně, tento limit a regulace je Evropským soudním dvorem vykládána velmi restriktivním způsobem a tudíž pouze ty posty, u nichž je prováděn výkon veřejné autority a zodpovědnost za zajištění a ochranu obecného zájmu státu, mohou být zúženy pouze na občany tohoto státu. Tato kritéria musejí být vyhodnocována případ od případu a v tomto přístupu musí být vzat v potaz pohled na podstatu těchto úkolů a zodpovědnosti, které musejí být pokryty výkonem tohoto konkrétního postu.

Soutěž při získávání a náborech zaměstnanců musí být tudíž otevřena občanům EU, bez ohledu na to, že pozice přístupné cestou této soutěže splňují kritéria výše vymezená.

Ve shodě s tím nemůže být žádný občan EU posuzován rozdílně podle své národnosti co se týče dalších aspektů přístupu na veřejný sektor a pracovních podmínek, pokud byl již akceptován pro práci ve veřejném sektoru.

Jedním ze specifických problémů, kterým migrující pracovníci často čelí, když nastupují do veřejného sektoru, je uznávání jejich profesionální zkušenosti získané v jiném členském státě. Jak je definováno Evropským soudním dvorem, předcházející období srovnatelné profesionální zkušenosti v jiném členském státě musí být vzato v úvahu pro účely přístupu do veřejných služeb a pro určení profesních parametrů a výhod jako je výše odměny, pracovní zařazení apod. ve stejném způsobu a praxi, jak je aplikováno na profesní zkušenost získanou v systému hostitelské členské země.

Detailnější informace ohledně zaměstnání ve veřejném sektoru je možné získat v již zmíněném sdělení Evropské komise:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52002DC0694:CS:NOT>.

Rozšíření EU – přechodné podmínky

Obecná ustanovení

Přístup pracovníků z České republiky, Estonska, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Polska, Slovinska a Slovenska (pro tento účel země EU-8) na pracovní trh tzv. starých členských států (EU-15) je předmětem přechodných uspořádání, obsažených v jejich přístupové smlouvě k EU.

Pro období prvních dvou let po přistoupení (1. květen 2004 – 30. duben 2006) závisel tento přístup na národní legislativě a politikách jednotlivých států EU-15. Prakticky to znamená, že pracovník z jedné z nových členských zemí EU-8 obecně potřebuje k práci v zemích EU-15 (diferencovaně) pracovní povolení (podmínky diferenciacce popsány níže). Neznamená to však, že by měl možnost práce v zemích EU-15 zakázanou (jak mylně informovaly a pohříchu stále informují některé sdělovací prostředky).

Národní opatření pak mohou být rozšířena na období dalších tří let (1. květen 2006 – 30. duben 2009). Po tomto období však jakýkoliv stát EU-15 může být oprávněn v pokračování uplatňování národních opatření pro další dva roky pouze tehdy, když má zkušenosti s vážným porušením svého trhu práce.

Přechodná opatření nemohou přesáhnout absolutní maximální lhůtu sedmi let. Neodvolatelně tudíž skončí v dubnu 2011.

Na straně druhé však pracovníkům z EU-8 musí být dána přednost před pracovníky ze třetích zemí. Pokud již tento pracovník obdržel přístup na pracovní trh v EU-15, musí být s ním nakládáno podle principu rovného zacházení. Členské státy EU-8 mohou uvalit ekvivalentní restriktce vůči tomu státu EU-15, který tyto restriktce proti němu sám uplatňuje. V případě Kypru dohoda o přistoupení neobsahuje žádné restriktce na volný pohyb pracovníků. V případě Malty existuje pouze možnost zavedení (využití) ochranného dodatku. Další detailnější informace jsou k dohledání v příručce „Volný pohyb pracovníků do a z nových členských států – jak to funguje v praxi?“ – http://ec.europa.eu/employment_social/free_movement/docs/pr_cs.pdf; http://ec.europa.eu/employment_social/free_movement/docs/pr_en.pdf.

První fáze

První fáze přechodných opatření začala 1. května 2004 a skončila 30. dubna 2006.

Během této první fáze tři členské země EU-15 (**Irsko**, **Švédsko** a **Velká Británie**) uvolnily zcela přístup na své trhy práce podle jejich vlastního národního práva. Velká Británie nicméně osvojila závazné schéma registrace pracovníků. V rámci tohoto

Téma

schématu pracovníci ze zemí EU-8 se musejí registrovat na britském ministerstvu vnitra do 30 dnů od započetí jejich zaměstnání ve Velké Británii. Zbývající země EU-15 zachovaly své systémy pracovního povolení, bez ohledu na určité modifikace, jež jsou občas kombinované se systémem kvót.

Například **Dánsko** vydávalo pracovní povolení pro pracovníky ze zemí EU za podmínky, že jejich práce byla na plný úvazek a v souladu s kolektivní smlouvou nebo obvyklými standardy pro daný sektor nebo profesi. Pracovní povolení byla vydávána bez předchozího zkoumání situace na trhu práce, ale uchazeči potřebovali mít povolení k pobytu před tím, než začali své zaměstnání.

Nizozemsko osvojilo dvousložkovou proceduru. Tradiční plnohodnotný systém pracovního povolení, včetně testu pracovního trhu) byl aplikován pro většinu sektorů, ale některé sektory a některá povolání byla přechodně vyčleněna z tohoto testu trhu práce. Když je uplatňováno toto vyčlenění, pracovní povolení může být uděleno během dvou týdnů. Seznam vyčlenění byl aktualizován vládou každé tři měsíce.

Francie rozhodla o udržení tradičního systému pracovního povolení, s určitými výjimkami například pro práci ve výzkumném sektoru.

Belgie, Finsko, Řecko, Lucembursko a Portugalsko rovněž ponechaly požadavek pracovního povolení.

Systém pracovního povolení s určitými modifikacemi je také aplikován v **Německu** a **Rakousku**. Tyto dvě země navíc uplatňovaly restriktce na obsazování pracovníků v jistých citlivých sektorech.

Itálie kombinovala systém pracovního povolení se speciální vstupní kvótou pro pracovníky ze států EU-8. Také legislativa v **Portugalsku** upravovala systém kvót.

Tři státy EU-8 (**Polsko, Slovinsko a Maďarsko**) uplatňovaly reciprocitu vůči těm zemím EU-15, které přijaly restriktce vůči nim samým.

Žádná ze zemí EU-8 neuplatňovala povolení pro restriktivní přístup pro pracovníky z jiných zemí EU-8.

Malta využila opatření ve Smlouvě o přistoupení, jež umožnilo vydávání pracovních povolení automaticky a pro monitorovací účely.

Druhá fáze

Jak vyžaduje Smlouva o přistoupení, Evropská komise předložila zprávu o první fázi přechodných opatření. Tato zpráva byla předložena Radě EU 8. února 2006.

Následně poté, co Rada prostudovala zprávu Komise, země EU-15 musely do 30. dubna 2006 oznámit Evropské komisi jejich úmysly pro nadcházející fázi trvání přechodných opatření (1. květen 2006 – 30. duben 2006).

Situace pro druhou fázi je následující. Zpočátku sedm států EU-15 **otevřelo své trhy práce zcela** (vedle zemí, které to již učinily v předchozí fázi – Británie, Švédsko a Irsko – přibýly

Španělsko, Finsko, Řecko a Portugalsko). Od konce července je pak těchto zemí již osm, neboť stejný přístup zvolila i Itálie. Velká Británie pokračuje ve svém závazném registračním systému, Finsko aplikuje registrační a monitorovací schéma.

Některé ze států EU-15 zveřejnily zjednodušení svého existujícího národního přístupu a režimů v různých stupních a úrovních. Takovými členskými zeměmi jsou například Belgie, Francie, Lucembursko, či Nizozemsko. Dánsko rovněž oznámilo Evropské komisi, že udrží restriktce během druhé fáze, ale že zjednoduší jejich procedury. Královský dekret byl přijat v Belgii a zajišťuje, že by restriktce mohly být odstraněny před formálním ukončením této fáze, při splnění určitých podmínek.

V případě Nizozemska je v období 1. květen 2006 – 31. prosinec 2007 přístup do určitých sektorů a profesí usnadněn (pracovní povolení bez testu trhu práce) trvale. Nizozemský parlament navíc opět přehodnotí přechodné opatření v listopadu 2006, jehož výsledkem by mohla být úplná liberalizace přístupu na nizozemský trh práce od 1. ledna 2007.

Německo a Rakousko oznámily Evropské komisi, že udrží národní opatření v průběhu druhé fáze, včetně vztahu k přeshraničnímu zajišťování služeb.

A konečně, Maďarsko a Polsko indikovaly aplikaci recipročních opatření. Na straně druhé Slovinsko rozhodlo, že již nebude dále aplikovat princip reciprocity.

I nadále je uplatňována praxe, že žádná ze zemí EU-8 neuplatňuje vůči jakékoliv jiné zemi z této skupiny restriktivní opatření.

Hlavní legislativa týkající se volného pohybu pracovníků

- Nařízení 1612/68 z 15.10.1968 o svobodě pohybu pro pracovníky v rámci Společenství (OJ No L 257, 19.10.1968);
- Směrnice 68/360/EHS z 15.10.1968 o odstranění restriktcí pro pohyb a pobyt v rámci Společenství pro pracovníky členských států a jejich rodiny (OJ No L 257, 19.10.1968);
- Směrnice 64/221/EHS z 25.2.1964 o koordinaci speciálních opatření týkajících se pohybu a pobytu zahraničních občanů působících v oblasti veřejných politik, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví (OJ No 56, 4.4.1964);
- Nařízení EHS 1251/70 z 29.6.1970 o právu pracovníků zůstat na území členského státu po uplynutí zaměstnání v tomto státě (OJ No L 142, 30.6.1970);
- Směrnice 2004/38/ES z 29.4.2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků pohybovat se a pobývat svobodně v rámci území členských států (OJ No L 158, 30.4.2004);
- Směrnice 98/49/ES z 29.6.1998 o ochraně dodatečných penzijních práv zaměstnanců a samostatně ekonomicky aktivních osob pohybujících se v rámci Společenství (OJ No L 209, 25.7.1998).

Země pod lupou

Pokud jsme v minulém čísle věnovali pozornost Kypru, je zřejmé a logické věnovat v tomto čísle prostor druhému z ostrovů ve Středozeří, který rovněž patří mezi nováčky z posledního rozšíření a současně i mezi nejmenší členské země Unie. Konkrétně Malta je zemí s vůbec nejmenším počtem obyvatel v celé Evropské unii.

MALTA

Základní ukazatele

typ vlády/hlava státu:	republika / prezident Edward Fenech Adami
velikost území (podíl v EU)	316 km ² (0,008 %)
počet obyvatel (podíl v EU)	402 700 (0,1 %)
věková struktura obyvatel	0-14 let: 17,6%; 15-64 let: 69,0%; nad 65 let: 13,4%
HDP celkem (podíl v EU)	4,5 mld. EUR (0,04%)
HDP per capita v PPS	69,2% průměru EU-25
sektorová struktura HDP	zemědělství: 2,4%; průmysl a stavebn.: 23,4%, služby: 74,1%
průměrná inflace	2,5%
průměrná nezaměstnanost	7,4%
růst HDP	2,4%
saldo státního rozpočtu	-3,3% HDP
veřejný dluh	74,7% HDP
počet NUTS2, nejbohatší a nejchudší NUTS2 (dle HDP per capita v PPS vůči EU)	1 NUTS2, Malta 69,2%

pozn.: ekonomické ukazatele v roce 2005, zdroj: EU, CIA

Komentář

Malta a Kypr, oba noví „středomořští“ členové EU z roku 2004, mají mnoho společného i rozdílného. Oproti Kypru, Malta zřejmě neoplyvá takovým množstvím různých neobvyklostí, jako je například rozdělení státu. Malta na sebe v průběhu 90. let poukázala například tím, že na určité nedlouhé období zmrazila svá vyjednávání o vstupu do EU.

Jinak však některé kyperské charakteristiky padnou poměrně dobře i na Maltu. Zejména pak ta o závislosti ekonomiky na službách, zejména pak na cestovním ruchu, a ta o udělení nezávislosti v první polovině 60. let, následující po koloniálním vztahu vůči Británii.

Analogii lze – nikoliv překvapivě – spatřovat i ve vývoji maltské ekonomiky. Pokud se vrátíme o pár století zpět, maltská ekonomika výrazně těžila ze strategické pozice země v rámci Středozeří moře. Poválečný vývoj zesílil ekonomickou závislost země na zahraničním obchodě; Malta je výrazně závislá na dovozu energetických zdrojů, ale i pitné vody a zemědělských komodit a potravin. Mezi vývozní odvětví patří především služby, mezi nimiž dominuje turistický průmysl. Z odvětví zpracovatelského průmyslu patří mezi typické sektory elektrotechnický, farmaceutický a textilní průmysl. Strukturální změny, orientované na kvalifikovanou a produktivní pracovní sílu ve zpracovatelském průmyslu se začaly odehrávat počátkem 80. let, masivní investice do turistické infrastruktury začaly být skutečností od druhé poloviny 80. let. Součástí strukturálních změn byly počínaje 80. lety i určité liberalizační pokusy v oblasti zahraničního obchodu a finančních trhů; stále však patří maltská ekonomika

spíše mezi ty více regulované, s vysokou mírou státního a veřejného vlivu.

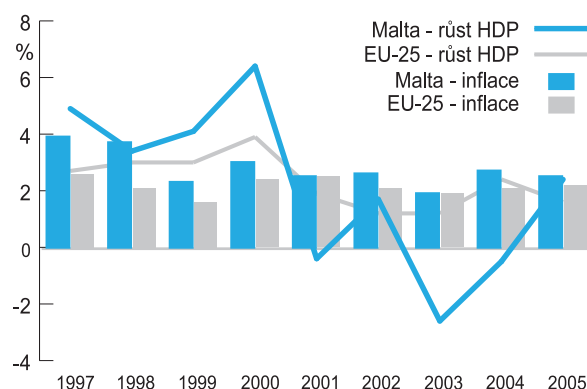
Od stejné doby se Malta stává i cílem nyní již přibližně 250 významnějších přímých zahraničních investorů, jejichž produkce je primárně orientována na vývoz. Výsledkem strukturálních opatření je například i dosažení podílu turismu na HDP ve výši téměř 40 %; tak malá země jako Malta přivítá ročně přibližně 1,5 miliónu zahraničních turistů.

Zejména v průběhu 90. let urazila Malta výraznou cestu v procesu reálné ekonomické konvergence vůči EU, jež se vyznačovala vysokými tempy hospodářského růstu. Jeho významným tahounem byl nejen již zmiňovaný čistý export a investice do fixního kapitálu, ale poptávka byla masivně stimulována i značnými veřejnými rozpočtovými výdaji, jež uvrhly Maltu do fáze vyššího než tolerovaného a akceptovaného deficitu. Dynamický hospodářský vývoj 90. let však nepokračoval v průběhu této dekády, během níž naopak maltská ekonomika vykázala divergenční trend; jestliže ještě v roce 2000 činil její HDP na obyvatele 78 % průměru dnešní EU-25, v roce 2004 to bylo již jen 69 %, čímž se Malta dostala i pod Českou republiku.

Inflace ani nezaměstnanost neznamenají pro maltskou ekonomiku zásadní problém a jsou již delší dobu drženy na relativně nízkých hodnotách a pod kontrolou. Míra inflace v dosavadním průběhu této dekády oscilovala mezi 1,5 % – 3 %, míra nezaměstnanosti pak v intervalu 4,9 % – 7,4 %. Oproti tomu indikátory fiskální disciplíny se v tomto období nevyvíjely právě příznivě – deficit byl v roce 2005 snížen až pod 3 % HDP, ale v předchozích letech byl i více než dvojnásobný; veřejný dluh pak lehce převyšuje hodnotu 74 % HDP.

I přes nepříliš skvostný ekonomický vývoj minulých několika let lze v delším horizontu i příštím výhledu označit maltský příběh, korunovaný vstupem do EU a v blízkém budoucnu i do euro-zóny, za úspěšný.

Vývoj inflace a růstu HDP

Zdroj: Eurostat

Statistické okénko

Statistické okénko v tabulkové formě zobrazuje důležité makroekonomické ukazatele všech 25 členských zemí Evropské unie. Zahrnují ukazatele ekonomické výkonnosti (HDP per capita k průměru EU, růst HDP, míra nezaměstnanosti), vnější ekonomické stability (běžný účet k HDP), fiskální stability (veřejné rozpočty k HDP, veřejný dluh k HDP) či cenové charakteristiky (meziroční inflace na bázi indexu HICP, úroveň cenových hladin). Pro srovnání jsou v tabulce i stejné ukazatele pro celou EU.

Klíčové makroekonomické ukazatele

v %	Růst HDP			Saldo běžného účtu k HDP			Míra nezaměstnanosti			Meziroční inflace		
	2003	2004	2005	2003	2004	2005	V-06	VI-06	VII-06	V-06	VI-06	VII-06
Belgie	0,9	2,6	1,2	4,5	3,5	2,2	8,4	8,6	8,7	2,8	2,5	2,4
ČR	3,2	4,7	6,0	-6,3	-6,0	-2,3	7,4	7,3	7,2	2,8	2,3	2,4
Dánsko	0,7	1,9	3,1	3,2	2,3	2,9	3,9	3,9	n/a	2,1	2,1	2,0
Estonsko	6,7	7,8	9,8	-11,9	-12,7	-10,6	5,1	5,0	4,2	4,6	4,4	4,5
Finsko	2,4	3,6	2,1	3,8	4,1	2,4	7,7	7,7	7,7	1,7	1,5	1,4
Francie	0,8	2,3	1,4	0,2	-0,7	-1,2	9,1	9,0	8,9	2,4	2,2	2,2
Irsko	4,4	4,5	4,7	0,0	-0,8	-1,9	4,3	4,4	4,4	3,0	2,9	2,9
Itálie	0,0	1,1	0,0	-0,9	-0,5	-1,1	n/a	n/a	n/a	2,3	2,4	2,3
Kypr	1,9	3,9	3,8	-0,9	-5,3	-5,7	5,6	5,6	5,6	2,5	2,6	2,8
Litva	10,5	7,0	7,5	-6,8	-7,9	-7,0	5,4	5,3	5,5	3,6	3,7	4,4
Lotyšsko	7,2	8,5	9,1	-8,1	-12,9	-12,4	7,4	7,3	7,5	7,1	6,3	6,9
Lucembursko	2,0	4,2	4,2	6,4	10,5	8,4	4,7	4,7	4,8	3,6	3,9	3,4
Maďarsko	3,4	4,6	4,1	-8,6	-8,4	-7,4	7,3	7,3	7,6	2,9	2,9	3,2
Malta	-2,5	-1,5	2,5	-5,8	-9,6	-12,9	7,4	7,5	7,3	3,5	3,3	3,6
Německo	-0,2	1,6	0,9	2,1	3,7	3,9	8,3	8,1	8,2	2,1	2,0	2,1
Nizozemí	-0,1	1,7	1,1	5,9	6,2	7,1	3,9	3,9	3,9	1,8	1,8	1,8
Polsko	3,8	5,3	3,2	-2,1	-4,2	-1,5	15,6	15,3	15,0	1,5	1,5	1,4
Portugalsko	-1,1	1,1	0,3	-6,5	-7,8	-9,5	7,4	7,3	7,2	2,9	2,8	2,2
Rakousko	1,4	2,4	1,9	1,5	2,7	2,9	5,0	4,9	4,9	2,1	1,9	2,0
Řecko	4,8	4,7	3,6	-10,0	-9,5	-9,2	n/a	n/a	n/a	3,3	3,4	3,9
Slovensko	4,5	5,5	6,0	-0,5	-3,4	-8,5	14,4	14,3	14,0	4,8	4,5	5,0
Slovinsko	2,7	4,2	3,9	-0,3	-2,0	-1,1	6,5	6,4	6,3	3,4	3,0	1,9
Španělsko	3,0	3,1	3,4	-4,1	-5,8	-7,4	8,3	8,3	7,6	4,1	4,0	4,0
Švédsko	1,7	3,7	2,7	6,6	6,6	5,9	n/a	n/a	n/a	1,9	1,9	1,8
Velká Británie	2,5	3,1	1,8	-1,4	-2,0	-2,6	5,4	n/a	n/a	2,2	2,5	2,4
EU-25	1,2	2,4	1,6	0,1	0,0	-0,3	8,1	8,0	8,0	2,4	2,4	2,4

v %	Saldo veř. rozpočtů k HDP			Veřejný dluh k HDP			HDP per capita k ø EU			Cenová hladina k ø EU		
	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2002	2003	2004
Belgie	0,1	0,0	0,1	98,5	94,7	93,3	118,0	118,2	117,3	102,3	104,0	104,2
ČR	-6,6	-2,9	-2,6	30,0	30,6	30,5	67,8	70,2	73,1	54,7	55,5	55,0
Dánsko	1,0	2,7	4,9	44,4	42,6	35,8	120,9	121,6	123,1	135,6	138,8	137,0
Estonsko	2,4	1,5	1,6	6,0	5,4	4,8	48,2	51,2	55,7	107,5	108,7	106,6
Finsko	2,5	2,3	2,6	44,3	44,3	41,1	111,1	112,2	112,4	124,4	125,9	122,9
Francie	-4,2	-3,7	-2,9	62,4	64,4	66,8	111,7	109,6	108,7	106,1	105,8	108,0
Irsko	0,2	1,5	1,0	31,1	29,4	27,6	134,0	136,9	138,2	122,4	126,6	123,1
Itálie	-3,4	-3,4	-4,1	104,2	103,8	106,4	107,7	105,6	103,4	97,9	102,3	102,7
Kypr	-6,3	-4,1	-2,4	69,7	71,7	70,3	79,8	82,7	82,5	90,9	96,5	93,3
Litva	-1,2	-1,5	-0,5	21,2	19,5	18,7	45,2	47,8	50,9	54,6	54,9	54,6
Lotyšsko	-1,2	-0,9	0,2	14,4	14,6	11,9	40,8	42,8	46,7	57,6	55,4	56,4
Lucembursko	0,2	-1,1	-1,9	6,3	6,6	6,2	233,6	238,3	242,6	102,5	105,3	106,1
Maďarsko	-6,4	-5,4	-6,1	56,7	57,1	58,4	59,2	60,1	61,5	56,9	59,0	61,9
Malta	-10,2	-5,1	-3,3	71,3	76,2	74,7	72,6	69,2	69,4	73,7	74,4	74,9
Německo	-4,0	-3,7	-3,3	63,8	65,5	67,7	108,3	108,5	108,0	107,5	108,7	106,6
Nizozemí	-3,1	-1,9	-0,3	51,9	52,6	52,9	124,6	124,3	123,5	105,3	106,6	105,2
Polsko	-4,7	-3,9	-2,5	43,9	41,9	42,5	46,9	48,8	49,6	59,5	53,4	52,4
Portugalsko	-2,9	-3,2	-6,0	57,0	58,7	63,9	72,8	72,3	71,0	76,2	87,3	85,7
Rakousko	-1,5	-1,1	-1,5	64,4	63,6	62,9	120,7	122,5	122,2	105,2	105,7	103,6
Řecko	-5,8	-6,9	-4,5	107,8	108,5	107,5	81,0	81,9	83,5	82,2	84,5	85,1
Slovensko	-3,7	-3,0	-2,9	42,7	41,6	34,5	51,9	53,0	55,3	44,6	50,5	54,9
Slovinsko	-2,8	-2,3	-1,8	29,1	29,5	29,1	75,9	79,0	80,7	75,5	77,9	75,8
Španělsko	0,0	-0,1	1,1	48,9	46,4	43,2	97,3	97,5	98,1	85,0	86,6	87,4
Švédsko	0,1	1,8	2,9	51,8	50,5	50,3	115,7	117,3	118,2	121,1	124,0	121,1
Velká Británie	-3,3	-3,3	-3,6	39,0	40,8	42,8	116,1	116,1	115,8	110,7	103,8	105,6
EU-25	-3,0	-2,6	-2,3	63,1	62,4	63,4	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Zdroj: Eurostat

Tato publikace je považována za doplňkový zdroj informací našim klientům i nejširší veřejnosti. Na informace uvedené v ní nelze pohlížet tak, jako by šlo o údaje nezvratné a nezměnitelné. Publikace je založena na nejlepších informačních zdrojích dostupných v době tisku. Použité informační zdroje jsou všeobecně považované za spolehlivé, avšak Česká spořitelna, a.s. ani její pobočky či zaměstnanci neručí za správnost a úplnost informací. Autoři považují za slušnost, že při použití jakékoliv části tohoto dokumentu, bude uživatelem tento zdroj uveden.

Některé obrázky použité v této publikaci pochází z audiovizuální knihovny Evropské komise.

Vydáváno pod evidenčním číslem Ministerstva kultury ČR: MK ČR E 16338, ISSN on-line: 1801-5042, ISSN tisk: 1801-5034.

